

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.
M. Popovich, Secretary.
Subscription per year \$4.00
Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКА РОБІТНИЧА ВІСТІ"
газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень:
у вівторок, четвер і суботу.
Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на ринку вулиця Річард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман. М. Попович, секретар.
Передплата на рік \$4.00
Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man. Canada.

ЩЕ ОДНА СЕКЦІЯ К.П.П.

В четвер, 30. жовтня ц. р. відбулася у Вінніпегу конвенція представників робітничих політичних і трейд-юніонів організацій, на якій вирішено створити секцію Канадської Парті Праці на провінцію Манітоба.

Конвенція скликала ексекютива трейд-юніонів організації Трейдс енд Лейбор Кав'єл' у Вінніпегу після того, як делегати цієї організації перше самі по справі обговорили і рішили вийти до організації манітобської секції К.П.П. Скликаючи конвенцію затіялося деякий час, через саботаж кількох членів ексекютиву Трейдс енд Лейбор Кав'єл', що остана під впливом політичної машини існуючої в Манітобі реформістської Независимої Парті Праці.

Проводирі Независимої Парті Праці, яка складається не з рядового робітництва, а тільки з робітничих політиків і аспірантів, старалися у всякий спосіб справу загальмувати і не допускати до організації секції К.П.П. в Манітобі. Але ці старання успіху не мали і конвенція відбулася.

В конвенції взяли участь около 150 делегатів, так місцевих, як і зовнішніх, що репрезентували трейд-юніон, відділ Комуністичної Парті Канади, відділ Соціалістичної Парті Канади і незалежну Партію Праці. Ця остання вислала тільки трьох делегатів, не даючи співучасті в організуванні секції К.П.П., як виявилось на конвенції, а тільки для того, щоб не допустити до її встановлення.

Коли після прочитання програми і конституції Канадської Парті Праці був зроблений внесок, щоб абирана конвенція сформувала манітобську секцію К.П.П., вивчалася дискусія, під час якої делегати Независимої Парті Праці стали переконувати конвенцію, що це беззастібче, бо для робітників Манітоби вистарить імено Независима Партія Праці. А якщо її заснувати в таку секцію, то ні в якому разі не на федеративних основах, а тільки на основі індивідуального членства, щоб вступав до н'ї кожний з'окрема, а не ріжні організації трейд-юніонів, політичні то-що, які не втрачали б своєї ідентичности.

Делегати Независимої Парті Праці надіялися в цей спосіб замінити секцію К.П.П. своєю власною партією. Коли ж ця справа не пройшла, тоді вони стали залякувати делегатів комуністичною загрозою. Комуністи, мовляв, розіють секцію К.П.П. і тому її не слід організувати. Вагальні делегати Н.П.П. сталися доказати, що організація секції К.П.П. розіб'є(?) єдність робітничого руху в Манітобі.

У відповідь делегати Н.П.П. представники К.П.П. і трейд-юніоні доказали, що власне тепер то єдності робітничого руху в Манітобі нема, а встановити її може імено секція К.П.П. Впрочім суперечности в висловах делегатів Н.П.П. для конвенції були ясні і великі бачив, що не комуністи намагаються не допустити до єдності робітничого руху, а самі представники Н.П.П. Наоборот, комуністи докладають всіх старань, щоб об'єднати в К.П.П. всі робітничі організації і створити єдиний робітничий фронт для боротьби з капіталізмом.

Тож внесок, щоб заснувати манітобську секцію К.П.П. з'явив прийнятний великою більшістю голосів. Зараз же вибрано комісію для виготовлення конституції і програми манітобської секції і даліше засідання конвенції відложено на суботу по полудню. В п'ятницю вечером вибрана комісія виготовила конституцію і програму, яку абирана в суботу конвенція одобрила. Вибором провінціоноальної ексекютиви, конвенція скликала свою роботу. Останнє тепер виступає за організацію центральних рад по всіх місцевостях, де тільки є і будуть організації ачленені в секцію К.П.П.

З'організування манітобської секції К.П.П. має неабияке значіння для робітничого руху не тільки в Манітобі, але й в цілій Канаді. В Манітобі вона повинна допомогти об'єднати поріжнені і побороючі себе робітничі організації бодая на певній мінімальній програмі-спільної акції, а в цілій Канаді, це ще одно зведено, що лунить робітничий рух цілої країни в один фронт. Секції К.П.П. існують нині вже у всіх провінціях Канади, за винятком Саскчевану. Створення секції К.П.П. в Манітобі, це один знатий крок вперед до встановлення єдиного робітничого фронту в цілій Канаді для боротьби з капіталізмом.

НА ЧИСТУ ВОДУ ПОГАНЬ.

В каламутній воді, кажуть, добре рибу ловити. Але буває, що не влітаєш і зловити жабу, або іншу погань. А пожеки всі створили, що криються в каламутній воді та намулі, на чисту воду, то там вже помилюки не зробили.

Поки робітничі політиків при сприятливих для них умовах впрягуть в брудний буржуазний політичний каламутні і виробляють в ній великі шукти, то робітникам годі пізнати, чи вони справді служать робітничим інтересам, чи тільки так вдають. Пізнавши їх тільки тоді, коли трапляється нагода витягнути їх на чисту воду.

Випили організовані робітники Манітоби тільки ще на трохи чистішу воду з взаємної гризні і роз'єднання, потягли за собою політиків в Независимої Парті Праці і побачили, що це погань. Погань, що обталявана буржуазною гряззю, кидася вно на тих, що стараються вивести робітників з їхнього прикрого полонення.

Ця погань вчинила напад на комуністів на конвенції, що відбулася у Вінніпегу в справі основи манітобської секції К.П.П. І хто, як подумали-б, виступав там проти комуністів в негідній, злопоначений в буржуазній спосіб? Ніхто інший, як бувший соціал-демократ, аддерман Ейбл Гіне.

Це той самий Гіне, що в північному Вінніпегу параднував завжди, як великий, дозволяє сказати, революціонер. Як бачите, гіпокрит з нього і негідник першої класи.

Коли не вдалося делегатам Независимої Парті Праці нічого зробити на конвенції, вони, побачивши таке поважне число делегатів і серйозний настрій, та в той-же час звітривши небез-

пеку, яка загрожувала їхнім політичним кар'єрам, вжили такого-ж самісінького способу, що консервати в Англії перед виборами, аби застрашити конвенцію. Гіне чутя не трагічним тоном став лякати конвенцію, що вона робить страшну помилку, допускаючи комуністів на спільну нараду і дозволяючи їм входити в склад К.П.П. Змалювавши комуністів як великих верогіт, що ніба до до всіх краінах розбивають робітничий рух, він покликався на рішення Бритійської Парті Праці не допускати комуністів в кандидати під час виборів, а нарешті заявив, що найкраще не засновувати секції К.П.П. то й комуністичну небезпеку омиветься.

Так далеко забрався аддерман Гіне, що не то делегати-комуністи, але й більшість делегатів-некомуністів, просто реготалися. Гіне, стративши контроль над собою, вже й дурнем сам себе назвав, а це ще більше сміху викликало.

Всі старання Гіне мали зовсім небажаний для нього успіх. Замість очертити комуністів, він в повній наготі показав себе і ту аграю безліччя гіпокритів з Независимої Парті Праці, від імени котрих він промовляв. Ми раді, що трапилася на реншті нагода при обговорюванні так важкої для всіх робітників Вінніпегу справи, що витягла догору з Н.П.П. на чисту воду.

Нехай знають робітники Вінніпегу, що Гіне і його компанія з Н.П.П., це за малими винятками, аграя гіпокритів, що колесить ради становища, на які зістали вибрані робітниками, часом надівали соціалістичні маски і безкоштовно цю навіть про соціалну революцію. Вони вже давненько віддалилися від робітників на свою революційну погубилу в ситіловських та парламентських салях. На чисту воду, а відтак до ганебного стовпа соціал-зрадників.

ЗА НОВИЙ ПОБУТ І КУЛЬТУРУ.

Всім звісно, що в часі великої жовтневої революції стара подітна влада скидалася ментально і замінялась новою революційною владою. Без всякої довгої возні й підготовки фабрики, заводи, земля, ліси і прочі природні багатства націоналізувалися, себто відібравшись від буржуїв і оголошувалися власністю всього працюючого людю. Все це робилося дуже швидко, бо інвакше революція не була-б революцією і не досягла-б своєї мети.

Не та справа мається з революцією в культурнім та ідеологічнім значінні. Тут вже потрібні цілі роки підготовки на те, щоб виховати масу в новім дусі, щоб передерити світогляд, старий заскорували світогляд, підкріплований на протязі цілих сторіть роками всякими можливіми способами та методами, відповідною літературою, мистецтвом і т. д.

Дуже часто нема й надії на те, щоб ту чи ину групу людей можна переконати, перемінити їх світогляд, направити їх думки й діла в такий напрямку, як це потрібно для революції. Б чимало людей, які остачували вже й до смерті зі своїми старими віруваннями та переконаннями. Звичайно, що для таких людей не трапить нічого часу й енергії. Та і взагалі такі люди не представляють ніякої цінности.

Тут важко має, широка араса працюючих, яка повинна пізнати всякі звязки зі всім старим, яка повинна передерити. А для цього потрібні величезні аусилія і не короткі часи.

Трудно, дуже трудно нищити всі старі звички і традиції, що до них з діла традиції людє привикли. Та ще трудніше на їх місце вводити що небудь нове, непривичне, незнайоме.

А все таки поступено побороються всі труднощі і революція розгартується на культурнім та на ідеологічнім фронтах. Немає вже в Радянській країні такого куточка життя, куди революція не вляла би свіжою струєю нової творчої силі.

Школа в радянській республіці вже сьогодні далеко не така, як була до революції, і якою вона є це й сьогодні по буржуазних країнах. Література поповнюється новими революційними творами. Театральні репертуари обновляються та й сама гра на сцені поступено прибрала все нові блінші до маси, до життя форми. Все це безумовно має величезне виховне значіння і поступено впливає на психологію, на світогляд людий. Все це допомагає рвати ті пута, які тягнуться ще за радянською суспільністю і звязують її з старим минулим.

Навіть сімейні та релігійні старі заскорували традиції, звичай і свята поступено вимірають так, що цего навіть не замічають їх прихильники.

Введені в Радянській Республіці замість поповських хрестів "октабрини", на Україні "зводни", широко приймаються і по містах і по селах. В

3 міжнародного робітничого руху

З'їзд чехословацьких заводських комітетів.

На з'їзді чехословацьких заводських комітетів у Празі на початку жовтня брало участь 1,400 делегатів, що були представниками понад 800 підприємств. Зі всієї кількості делегатів 980 входять до червоних профорганізацій, около 300 належить до амстердамців, інші до націоналістичних клерикальних організацій. З'їзд обрав загально-державний робітничий комітет з 32 членів, що скличе обласні з'їзди для обрання обласних робітничих комітетів і загально-державну конференцію робітничих комітетів. На з'їзді вирішено розпочати широку кампанію за єдність профрону у Чехословаччині. Ухвалено резолюцію, що треба пропоставити єдиний фронтів підприємств — єдиний боевий фронт робітників всього світу без ріжниць націй. Ухвалено енергію боротися за підвищення заробітної плати і проти дорожничі, за організацію спеціальних робітничих комітетів для контролю над промисловістю й діяльністю банків. Для вшанування з'їзду в Празі відбулася маніфестація. В ній взяло участь понад 20 тисяч робітників. Маніфестанти демонстрували з гаслами: "Хай живе є-

диний фронт робітників", "Хай живе С.Р.С.Р.", "Хай живе соціална революція".

З'їзд японської федерації праці.

У Китаю при участі 200 делегатів відбувся XIII річний з'їзд японської Федерації Праці. З'їзд ухвалив резолюцію, де висловлюється проти спроб японських капіталістів обернути державні підприємства в приватні, і резолюцію, в якій пропонується Федерації Праці виявити більшу активність у організації робітничої партії та прискорити поновлення зносивої С.Р.С.Р. Боротьба між реформістською й лівою течією, що відбувається в середині Федерації, виразно виявилася на першому засіданні. Після палких дебатів 60 делегатів лівої течії залишили сядо засідання, заявивши, що хоч покидають з'їзд, але залишаються в Федерації.

СТРАЙК МЕТАЛІСТІВ В АВСТРИИ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ.

Працю на віденських металургічних підприємствах відновлено тільки частково. Не заважаючи на всі заходи підприємців і соціалістичних провідирів профспілок — страйк в багатьох підприємствах тягнеться. Перед будинком віденської міської думи відбувся масовий мітинг безробітних; в ньому взяли участь багато дехто з металістів, що страйкують. Мітинг ухвалив резолюцію, що вимагає підвищення допомоги безробітним і висловлюється за єдиний фронт між безробітним і робітниками, що працюють на підприємствах.

ПОЛІЦІЯ ПРОТИ ДЕМОНСТРАНТІВ В БУДАПЕШТІ.

В звязку зі святкуванням 60 річчя І. Інтернаціоналу в Будапешті сталася сутічка поміж поліцією і робітниками, що намагалися вшанувати після урочистих зборів демонстрація на вулицях. Робітники чинили енергійний опір поліції, кидючи на останню каміння. Тільки після кількарізних атаків поліції поштоливо розігнати натовп. Переведено сіду арештів.

ЗРІСТ ІТАЛІЙСЬКОЇ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІ.

Секретаріат італійської Комуністичної Парті повідомляє, що у вересні кількість членів партії досягла 20,000 себто на протязі року збільшилась у двічі. Вступ нових членів триває й тепер.

В КРАЇНІ НЕВОЛИ І СЛІЗ.

НАПАДИ ПРЕСИ НА УКР. СОЦ. ДЕМ. ПАРТІЮ.

Відозва фракції української с.д. партії з приводу повстанського руху на кресах викликала обурення в польських політичних колах. Польська преса вимагає покласти край безкарности національних меншостей, що провадять антидержавну пропаганду.

ПАНИ ОБРАЗИЛИСЯ.

На інтерв'ю, дане головами українського та білоруського клубів представників радянської преси, вже відгукнулись в Варшаві.

ГОЛОДУВАННЯ В ВЯЗНИЦІ.

У Північній в'язниці почалося голодування 34 політичних в'язнів, у тому числі кілька жінок, обурених жорстоким поведінням адміністрації в'язниці, почали також голодування. Вони, між иншими, вимагали, щоб їх відокремлено від карних бандітів та не поведились з ними як із злочинцями.

КАТЮЮТЬ СЕЛЯН.

Львівські газети повідомляють, що спробі налізнати повстанський загін, який вчинив напад на потяг під Лунищем, не пощастило, бо переслідувачі не мали навіть мапи Полісся. Щоб реабілітувати себе, поліція заарештувала сіду ні в чому неповинних селян, яких судитиме військовий-польовий суд.

ВІСЬКОВИЙ СКАНДАЛ У ВАРШАВІ.

Недавно арештовано у Варшаві полковника Заплатинського, власника фабрики цукорків Фукса і сержанта військового шпиталю Лесьневича, що зували свій найголовніший обов'язок — лояльність у відношенні до Польщі.

ДАЮТЬ ПЕНСІЮ КАЙЗЕРОВІ.

Історія передвоєнної Німеччини, де цар Вільгельм II, все жорстоко поведирав супроти соціал-демократів, за часів короткого тюрми були переповнені соціал-демократами, проти котрих уряд Вільгельма видавав окремі закони, могла викликати в нас надію, що з утєчею кайзера він перестав існувати для Прусії, що Прусія, яка наслідком війни збідніла, уявлена буде від цих важких матеріальних тягарів, які вона мусіла понести для родини Гогенцолернів. З тим більшим правдоможна було це задати від пруського уряду, в якому засідали соціал-демократи та на чолі якого стояв і стоїть соціал-демократ. Але панове соціал-демократи, від коли стали міністрами "Його Величства" вважали за свій обов'язок подбати не про безробітних чи про

БОБРЕЧЧИНА БЕЗ УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ.

Бобреччина немає вже більше народніх шкіл з українською мовою навчання. Одним змахом зніс їх інспектор Теодор Вольскі, що тому 2 місяці перед шкільними феріями осів на стільці повітового інспектора в Бібрці. Панок цей поїхав по візитаціях до шкіл виключено з українською мовою і тут ні сломов в українській мові не промовив, не дозволив жадному учителю ніякого предмету питати по українськи. Страшні карання учительського збору не минали там, де з самозрозумілих причин ту і там діти не могли вивчаюватися чисто по польськи.

ЗМІНИЛА СВОЄ СТАНОВИЩЕ.

могархисти мають відвагу виторгувати для дезертира Вільгельма що тільки владється. А і з улекнями їм дуже соціал-демократи. Прусський міністер фінансів, соціал-демократ Віллем урядом за час революції на чолі у Прусському союмі поставив внісення, на підставі котрого Гогенцолерні обрали-б знову десятки дїр'ямків і віль вартості парусотімліюнів. Але Гогенцолернім незадоволені та жадають більше. Повновласник Гог-Фолернів внісноє в туєтній пресі, що Вільгельмові треба а рік понайменше 1½ мільйонів марок. Досі вони отримували 50,000 марок в місяць. У хочуть дати 115,000 морг'ємелі, а вони жадають 400,0 морг'ємелі.

Чи неутіми ті республіканці Северін, Драні, Сірін, Лиймерт, чи не послугують вони, на приязнь: королівські соціал-демократи, королівські республіканці (ic.)

Катеринослав, 1. X. 1924.